

oprejste. Hvad de stillede Vædringer angaa, finder jeg kun særlig Grund til at udtale mig med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 4, hvor det er foreslaaet, at det „ved særlig Lov bliver at bestemme, hvorledes den af Borgmesteren udøvede Tilhynsmyndighed efter Loven af 26de Maj 1868 § 12, skal besørages“. Der er ved dette Vædringsforslag den Mangel, at der vil fremkomme en Tid, for hvilken der ikke findes nogen Bestemmelse om, hvorledes den her omhandlede Tilhynsmyndighed skal udøves. Det følger nemlig af Forslaget, at naar det maatte blive til Lov, skal Loven straks begynde at virke, saa snart et Borgmesterembede bliver ledigt, og man vil selvfølgelig komme til, at Raadet selv skal vælge sin Formand, medens der paa den anden Side kan hengaa længere Tid, inden vi saa den særlige Lov, som ordner Tilhynsmyndigheden. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til Udvalget, om det ikke vilde være rigtigst, at den foreliggende Lovs Gyldighed blev bestemt til først at indtræde, naar den omtalte særlige Lov traadte i Kraft. Det kan ske ved en lille Tilføjeelse i Loven i en ny Paragraf.

Nordam: Som Medlem af det Udvalg, der havde denne Sag under Behandling, vil jeg ogsaa gerne tillade mig at anbefale dette Lovforslag. Det forekommer mig at være et meget stort og betydningsfuldt Lovforslag, som vi her have til Behandling; men desværre synes der ikke at være meget stærk Interesse for det. Dette undrer mig meget, men det er maaste, fordi dette Lovforslag ikke har megen Udfigt til at gaa igennem, naar det kommer i det andet Ting. Jeg vil dog ikke besto mindre paa det bedste anbefale det. Da vi havde dette Lovforslag til 1ste Behandling her i Tinget, havde den højtærede Indenrigsminister væsentlig tre Indvendinger at gøre mod Lovforslaget. Den ene var den, at Ministeriet, naar Borgmestrene bleve folkevalgte i Stedet for kongevalgte, vilde miste den Tilhynsmyndighed med Byraadene, som nu habes ifølge Købstadkommunallovens § 12, efter hvilken Borgmesteren navnlig kan sætte en Beslutning ud af Kraft, som er skadelig for Byens Interesser. Det forekommer mig nu ikke, at der er synderlig Fare for, at et saadant Tilfælde vil indtræffe mere, naar Borgmesteren er folkevalgt, end naar han er kongevalgt; tværtimod synes jeg, at der er mindre Udfigt til, at folkevalgte Borgmestere ville være med til en Beslutning, som er skadelig for Byen, end en kongevalgt Borgmester. Naar man ser hen til, hvorledes Borgmesterembederne nu blive besatte, ser

man jo, at den væsentligste Kvalifikation til at blive Borgmester i en lille Købstad, er den, at vedkommende har været Fuldmægtig i et eller andet Ministerium, i et eller andet Kontor her i Kjøbenhavn. Det har i det mindste til Dels været en meget væsentlig Kvalifikation. Disse Folk, der saaledes komme ud i Provinserne, staa som Regel ganske blottede for Kendskab til det kommunale Liv, og det varer jo en Del Aar, inden de komme til at sætte sig ind i det. En anden Indvending, som den højtærede Indenrigsminister havde, var den, at disse folkevalgte Borgmestere let vilde komme til at stifte saa tidt. Det tror jeg ikke vil blive Tilfældet; tværtimod tror jeg, at de vilde stifte sjældnere end de kongevalgte. Naar jeg ser hen til den ene af de Købstæder, jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget, ser jeg, at i de sidste 9 Aar have de der haft fire kongevalgte Borgmestere, det er omtrent en hvert andet Aar, og det gaar jo saaledes let i Smaabyerne, at de ville komme til at stifte Borgmester. Embederne ere ikke saa store, saa at de Borgmestere, de saa, flytte fra dem til de større Embeder, og naar Borgmesteren netop har lært Forholdene at kende, søger han at komme til en anden By. Saa var der en tredje Indvending, den højtærede Indenrigsminister havde, nemlig at der ikke var noget Ønske i Købstæderne om, at en saadan Ordning skulde finde Sted. Jeg ved ikke, om denne Sag er bleven tilstrækkelig undersøgt. Jeg tror tværtimod, at der er et meget levende Ønske derom. For at saa konstateret et saadant Ønske, er det ikke tilstrækkeligt at spørge Borgmestrene ad, jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister har ladet Forespørgsel udgaa til de forskellige Borgmestere om, hvorvidt man ønsker, at der skulde finde en Adskillelse Sted. Dette er ikke tilstrækkeligt, og det forekommer mig ikke en Gang tilstrækkeligt at spørge Byraadenes nuværende Medlemmer ad; det burde være samtlige Borgere i Byerne, der adspørges, og en saadan Forespørgsel er ikke fremkommen, saa vidt jeg ved. Jeg tror, at der næres et meget levende Ønske om en Forandring paa dette Omraade, og kan i hvert Fald forsikre, at der i den anden af de Købstæder, jeg har den Ære at repræsentere, Nytte, er et overordentlig levende Ønske herom. Jeg tror i det hele, at det vilde være af megen Værdi for Købstadskommunallivet, hvis Lovforslaget kunde gaa igennem, og det forekommer mig, at det, med de Vædringer, der nu ere foretagne, navnlig Vædringen under Nr. 3 om Tilhynsmyndigheden, er kommet i en saadan Form, at der ikke vil være noget til Hinder for at